

ROMÂNIA
Curtea de Apel Oradea
- Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal -

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

Dosar nr. 370/35/CA/2019 - P.I.

SENTINȚA nr. 45/CA/2020
Ședința publică din 10 iunie 2020

Președinte :
- Judecător
- Grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii formulată de către **reclamantul** *având CNP* cu domiciliul în Oradea, în contradictoriu cu **pârâtul Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România**, cu sediul în București, sector 4, Intrarea Pielari nr. 1, având ca obiect - **ANULARE ACT ADMINISTRATIV** - .

Se constată că dezbateră cauzei a avut loc în ședința publică din 27 mai 2020, când părțile au pus concluzii pe fondul cauzei, susținerile fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când, având nevoie de timp în vederea deliberării, precum și pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, instanța a amânat pronunțarea pentru acest termen, în termenul de pronunțare acordat, prin Serviciul Registratură al instanței, la data de 05.06.2020 reclamantul și la 10.06.2020 pârâtul, au depus concluzii scrise, după care:

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Oradea la data de 19.08.2019 sub nr. de dosar 370/35/CA/2019, **reclamantul** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, **anularea procesului verbal privind analizarea declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024 nr. 1263/10.02.2019, cu cheltuieli de judecată.**

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a susținut, în esență, **că participarea sa la alegerile interne a fost cenzurată de comisia de nominalizare, această comisie nefiind prevăzută de O.G. nr. 65/1994. Conform susținerilor reclamantului, Adunarea Generală a Membrilor Filialei CECCAR Bihor este competentă să aleagă și să revoce președintele consiliului filialei, conform art. 35 din O.G. nr. 65/1994 coroborat cu pct. 12 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR.**

Reclamantul a învederat instanței, în esență, că în temeiul art. 218 alin. (3) Cod civil, actul administrativ atacat este inaplicabil, inexistent, nu a intrat în vigoare și este considerat de lege ca fiind nescris.

De asemenea, reclamantul a mai arătat, în esență, că a formulat plângere prealabilă împotriva actului administrativ atacat însă aceasta nu a fost soluționată până la data introducerii acțiunii.

În plus, reclamantul a invocat **excepția de nelegalitate a procesului verbal contestat și a art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, arătând, în esență, că Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR nu au fost publicate în Monitorul Oficial, deși această obligație exista potrivit art. 44 din O.G. nr. 65/1994.**

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 1, 8 și 18 din Legea nr. 554/2004, art. 453 C.proc.civ.

În probațiune, reclamantul a depus la dosar înscrisuri (f. 6-12 vol. I).

La dosar a depus cerere adițională completatoare reclamantul, solicitând, pe lângă petitele inițiale, anularea hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârâtă și invocând excepția de nelegalitate a Anexei nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a CECCAR în ceea ce privește reglementările ce vizează înființarea, dizolvarea, structura, mandatele, responsabilitățile, autoritatea și procedurile de funcționare ale comitetului de nominalizare pentru alegerile pentru consiliile filialelor.

În motivarea cererii adiționale, reclamantul a arătat că hotărârea atacată este nelegală pentru aceleași motive ca și procesul verbal contestat, reclamantul arătând în plus că ambele acte administrative sunt nemotivate, astfel încât nu li se poate cenzura legalitatea.

În susținerea excepției de nelegalitate invocate, reclamantul a arătat, în esență, că reglementările criticate sunt nelegale deoarece adaugă la lege. În opinia reclamantului, în condițiile în care O.G. nr. 65/1994 nu reglementează deloc înființarea și atribuțiile comitetului de nominalizare, prevăzând că exclusiv adunarea generală alege și revocă membrii consiliului filialei, acordarea prin actul administrativ criticat pentru nelegalitate a privilegiului de a cenzura și bloca o candidatură, excede legii, cu atât mai mult cu cât prevederile criticate pentru nelegalitate sunt extrem de generale, putând duce la subiectivism. În plus, reclamantul a arătat că normele juridice criticate pentru nelegalitate au fost modificate prin Hotărârea nr. 18/443 din 9 martie 2018 fără a se aduce la cunoștința membrilor dacă aceste modificări au primit avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Justiției.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 204 alin. 1 C.proc.civ., art. 4 din Legea nr. 554/2004.

În probațiune, reclamantul a depus la dosar înscrisuri (f. 38-73 vol. I).

Pârâta a depus la dosar întâmpinare față de cererea adițională completatoare, solicitând respingerea acțiunii.

În motivare, pârâta a susținut, în esență, că Comisia de nominalizare prevăzută în Anexa 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. și la art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR este competentă legal, fiind prevăzută în Anexa 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. în acord cu dreptul de organizare dat de art. 29 din O.G. nr. 65/1994.

A mai învederat instanței pârâta, în esență, că Regulamentul de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. este în vigoare, fiind publicat în Monitorul Oficial încă din aprilie 2018, iar reclamantul nu a exprimat vreo opoziție față de acesta până în momentul în care i-a fost respinsă contestația.

Pârâta consideră, în esență, că împrejurarea că respectiva comisie nu a fost menționată expres de O.G. nr. 65/1994 nu o lipsește de legalitate întrucât art. 29 din actul normativ menționat conferă posibilitatea ca organizarea detaliată și funcționarea concretă a pârâtei să se stabilească prin regulamentul de organizare și funcționare.

A afirmat pârâta că este de esența oricăror alegeri ca îndeplinirea cerințelor legale și necesare să fie analizată în prealabil.

În plus, pârâta a apreciat că art. 218 alin. (3) C.civ. nu poate fi primit ca temei legal relevant deoarece textul de lege menționat se referă exclusiv la organele de administrare și limitele mandatului lor de reprezentare, textul de lege neavând o legătură concretă cu speța.

În ceea ce privește excepția de nelegalitate invocată, pârâta a arătat că aceasta nu poate fi admisă întrucât nu este motivată și nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

Referitor la art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R., pârâta a susținut, în esență, că excepția nu este motivată și nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

În ceea ce privește excepția de nelegalitate a procesului verbal contestat, pârâta a învederat instanței, în esență, că aceasta este neîntemeiată pentru aceleași motive pentru care este nefondată și cererea de anulare a actului administrativ atacat.

Cu privire la lipsa publicării, art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R., pârâta a susținut, în esență, că lipsa publicării nu afectează validitatea actelor administrative, fiind vorba despre o procedură ulterioară care nu afectează legalitatea și valabilitatea actului administrativ. Conform susținerilor pârâtei, actul administrativ menționat este unul individual, care a fost adus la cunoștința destinatarilor prin comunicare directă.

De asemenea, pârâta a învederat instanței, în esență, că Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R. îi sunt opozabile reclamantului care, în cadrul candidaturii sale, a urmat procedura reglementată de actul administrativ menționat. În plus, pârâta a afirmat, în esență, că atât Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R. cât și Anexa nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R. au fost adoptate prin consultare cu filialele și cu președinții acestora, inclusiv cu filiala Bihor al cărui membru este reclamantul.

Referitor la nelegalitatea Anexei nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, pârâta a susținut, în esență, că este legal constituit Comitetul de nominalizare în temeiul art. 29 din O.G. nr. 65/1994 care conferă posibilitatea ca organizarea și funcționarea concretă a pârâtei să se stabilească prin regulament propriu.

A mai arătat pârâta, în esență, că reclamantul nu a contestat rezultatul alegerilor și actul administrative care îl consfințește, alegerile desfășurate la filiala Bihor fiind validate de organele colective de conducere.

Cu privire la hotărârea nr. 19/509/19.02.2019 a Consiliului superior al C.E.C.C.A.R., pârâta a precizat, în esență, că aceasta este motivată, ținând seama și de nota DRUA nr. 142/19.02.2019 și de faptul că în reglementările pârâtei nu sunt impuse condiții privind structura și conținutul hotărârilor acesteia.

Astfel, pârâta a susținut, în esență, că din înscrisurile care au fost depuse în susținerea candidaturii reclamantului a rezultat că acesta nu are experiență managerială în cadrul profesiei, nu a ocupat vreo funcție de conducere în cadrul pârâtei sau a unei organizații similar, nu a efectuat lucrări, nu a acordat consultații, nu a predat cursuri, nu a avut propuneri de modificări legislative, nu a fost membru în colectivul de elaborare a publicațiilor pârâtei, nu a participat la grupele de lucru ale pârâtei și nici nu a întreprins vreo altă acțiune menită să sprijine profesia.

A mai arătat pârâta, că deși în declarația de candidatură reclamantul a precizat că ar fi participat la 5 adunări generale, din evidențele pârâtei rezultă că reclamantul a participat la una singură. De asemenea, pârâta a învederat instanței că există neconcordanțe în declarația de candidatură și între informațiile cuprinse în aceasta și cererea de încetare provizorie de a face parte din corpul profesional. În plus, pârâta a arătat că există o suspiciune privind lezarea imaginii profesiei și a pârâtei având în vedere că reclamantul a înființat o societate care are ca obiect prelucrarea de date în perioada cât nu a mai făcut parte din corpul profesional.

Pârâta a mai precizat, în esență, că reclamantul nu a avut viza de exercitare a profesiei pentru anul 2019 la momentul depunerii candidaturii și nici nu îndeplinește condițiile pentru obținerea acesteia, iar în anul 2018 a desfășurat activitate profesională nelegal înainte de obținerea vizei.

A concluzionat pârâta în sensul că reclamantul nu îndeplinește condiția privind buna reputație cerută de art. 32 alin. (8) din O.G. nr. 65/1994.

În drept, pârâta a invocat prevederile art. 204 alin. (1) C.proc.civ.

În probațiune, pârâta a depus documentația care a stat la baza emiterii actelor administrative atacate (f. 88-137 vol. I).

La termenul de judecată din data de 11.12.2019 instanța a pus în discuție și a admis excepția decăderii pârâtei din dreptul de a depune întâmpinare față de cererea principală, excepție invocată de reclamant.

La același termen de judecată, instanța a respins excepția decăderii pârâtei din dreptul de a depune întâmpinare față de cererea adițională, pentru motivele arătate în încheierea de ședință din acea dată și a unit cu fondul excepțiile inadmisibilității excepției de nelegalitate și a petiului privind anularea răspunsului la plângerea prealabilă.

Asupra excepției lipsei de interes a acțiunii, instanța s-a pronunțat prin încheierea de ședință din data de 27.05.2020, respingând-o pentru motivele acolo arătate.

La același termen de judecată, apreciind că soluționarea cererii de intervenție principală formulată de intervenientul este de natură a duce la întârzierea soluționării cererii introductive, a dispus disjungerea cererii incidentale de cererea principală și formarea unui nou dosar.

Instanța a încuviințat pentru părți proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Analizând actele și lucrările cauzei, instanța reține următoarele :

Prin procesul verbal privind analiza declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei C.E.C.C.A.R. Bihor, mandatul 2020-2024, nr. 1263/10.02.2019 (f. 34-35, vol. I) pârâta a dispus invalidarea candidaturii reclamantului. În motivarea soluției, în actul administrativ menționat se face referire la referatul nr. 1233/09.02.2018 (f. 101-103 vol. I).

Nemulțumit de conținutul actului administrativ atacat, reclamantul a formulat plângere prealabilă (f. 6-12 vol. I) care a fost respinsă prin Hotărârea nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârâtă (f. 38-39 vol. I).

Examinând excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a procesului verbal privind analiza declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024, nr. 1263/10.02.2019, invocată din oficiu, instanța constată următoarele:

Conform art. 1 alin. 1 din Legea nr.554/2004 „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

Articolul 8 alin. 1 din același act normativ statuează că „persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Conform art. 4 alin. (1)-(3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, „legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

(2) Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată”.

Din interpretarea sistematică a acestor prevederi legale rezultă că excepția de nelegalitate a unui act administrativ individual nu poate fi invocată în cadrul acțiunii în anulare care privește

același act administrativ, cele două demersuri juridice fiind incompatibile în cadrul aceluiași proces, având în vedere finalitatea lor, respectiv anularea actului administrativ în cazul acțiunii în anulare și constatarea nelegalității actului administrativ în cazul excepției de nelegalitate.

Prin urmare, instanța va admite excepția inadmisibilității invocată din oficiu și va respinge ca inadmisibilă excepția de nelegalitate a procesului verbal privind analizarea declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024, nr. 1263/10.02.2019 invocată de reclamant.

Analizând excepția inadmisibilității petitului privind anularea Hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârât, instanța reține următoarele:

Conform art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 „persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Din interpretarea literală a acestei prevederi legale rezultă că pe calea acțiunii în contencios administrativ se poate solicita anularea actului administrativ, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată persoanei vătămate printr-un act administrativ propriu sau asimilat.

Răspunsul la plângerea prealabilă, reprezentând exprimarea voinței juridice a autorității publice emitente de a nu revoca, total sau parțial, actul administrativ contestat, nu poate forma el însuși obiect al acțiunii în contencios administrativ, având în vedere că din textul legal indicat anterior rezultă că, dacă în urma procedurii prealabile, autoritatea publică înțelege să mențină actul administrativ în forma în care acesta a fost emis și nu dorește să dea curs solicitării persoanei interesate de revocare a actului administrativ, persoana vătămată se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru anularea actului administrativ.

Așadar, pe calea acțiunii în contencios administrativ se cercetează numai legalitatea și temeinicia actului administrativ atacat nu și a răspunsului la plângerea prealabilă.

Având în vedere că Hotărârea nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârâtă (f. 38-39 vol. I) reprezintă practic răspunsul la plângerea prealabilă formulată de reclamant împotriva actului administrativ atacat, instanța va admite excepția inadmisibilității petitului privind anularea Hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârât și va respinge ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârât.

Examinând excepția de nelegalitate a Anexei 1 a Regulamentului de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. invocată de reclamant, instanța constată următoarele :

Conform prevederilor art. 29 din O.G. nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, forma în vigoare la data emiterii actului administrativ atacat, „organizarea și funcționarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Justiției.

(2) Orice modificare și/sau completare a regulamentului se fac/face în conformitate cu prevederile alin. (1)”.

Articolul 35 lit. (c) din același act normativ statuează că “adunarea generală a filialei are următoarele atribuții: alege și revocă membrii consiliului filialei Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și cenzorii”.

Potrivit Cap. II pct. 7, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 și 40 din Anexa 1 la Hotărârea nr. 1/1995 privind Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ, “7. Înființarea, dizolvarea, structura, mandatele, responsabilitățile, autoritatea și procedurile de funcționare ale Comitetului de nominalizare sunt stabilite în termenii de referință ai acestuia și

aprobate de către Consiliul superior. Comitetul de nominalizare a candidaților pentru fiecare dintre funcțiile vacante care fac obiectul procesului electoral este format dintr-un număr impar de membri, de regulă din 3 (trei) membri. Membrii Comitetului de nominalizare au o bună reputație profesională și morală. Comitetul de nominalizare este responsabil cu punerea în aplicare a procesului de nominalizare elaborat de Consiliul superior.

11. Declarațiile de candidatură depuse pentru funcția de membru al consiliului filialei vor fi analizate de către Comitetul de nominalizare a candidaților la funcția de membru al consiliului filialei. Membrii Comitetului de nominalizare nu pot fi în același timp și candidați în alegeri. Comitetul de nominalizare se numește prin hotărâre a Consiliului superior până la data stabilită în graficul de desfășurare a alegerilor.

12. Membrii titulari și supleanți ai consiliului filialei sunt aleși prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani, dintre membrii activi ai Corpului care și-au îndeplinit toate obligațiile profesionale față de Corp, și-au achitat integral cotizațiile profesionale la termenul scadent, au depus raportul de activitate pentru anii precedenți până la data de 28 februarie a anului curent, au obținut viza la data depunerii candidaturii, nu au fost sancționați, respectiv împotriva acestora nu s-a emis o hotărâre de sancționare, au o bună reputație profesională și morală și au fost propuși de Comitetul de nominalizare.

14. Comitetul de nominalizare, în primă etapă, verifică, sub sancțiunea respingerii, depunerea în termen a candidaturii, precum și completitudinea și corectitudinea datelor completate. Candidaturile respinse nu vor intra în etapa de nominalizare, fiind menționate în procesul-verbal.

16. Comitetul de nominalizare analizează candidaturile rămase în procesul de nominalizare după prima etapă sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a criteriilor de evaluare din declarația de candidatură, a sistemului de evaluare al Comitetului de nominalizare și întocmește un referat pentru fiecare candidat, în care este descris modul de îndeplinire a fiecărei condiții și fiecărui criteriu în parte.

17. Comitetul de nominalizare analizează, sub sancțiunea nenominalizării, îndeplinirea tuturor celor 4 criterii din declarația de candidatură:

- a) inexistența oricăror acțiuni care au lezat sau care au fost săvârșite cu intenția de a leza imaginea și interesele CECCAR;
- b) îndeplinirea obligațiilor față de Corp la data scadentă prevăzută de reglementările Corpului, inclusiv obținerea vizei pentru anul în curs;
- c) experiența managerială relevantă (funcții de conducere relevante deținute etc.);
- d) activități desfășurate în interesul profesiei contabile (cursuri predate, propuneri de modificări legislative în interesul profesiei și al Corpului, activitatea în diferite comitete, grupuri de lucru ale Corpului, sprijin de orice natură, lucrări scrise, seminare organizate, activitatea în diferite structuri alese ale Corpului etc.) în ultimii 5 ani.

18. Comitetul de nominalizare are dreptul de a verifica toate informațiile disponibile pe care le consideră necesare și relevante pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile.

19. Comitetul de nominalizare are dreptul de a convoca candidații la un interviu în vederea clarificării aspectelor vizate de sistemul de evaluare. În procesul de evaluare Comitetul de nominalizare va avea în vedere:

- experiența profesională;
- cunoștințele și abilitățile tehnice, inclusiv cunoașterea reglementărilor profesiei și ale Corpului;
- contribuțiile aduse profesiei și CECCAR;
- capacitatea de a avea un impact semnificativ în activitatea consiliului filialei;
- capacitatea de a promova interesele profesiei și CECCAR la nivel local.

20. Totodată, Comitetul de nominalizare va avea în vedere și:

- egalitatea de gen;
- distribuția mandatelor în funcție de volumul activității profesionale desfășurate ca persoană independentă sau prin intermediul societăților.

21. Sunt validate pentru nominalizare candidaturile acceptate de minimum 2/3 din membrii comitetului.

22. Comitetul de nominalizare face public pe site-ul filialei CECCAR procesul-verbal al Comitetului de nominalizare, având anexată lista candidaților admiși în urma procesului de nominalizare, până la data stabilită în calendarul de desfășurare a alegerilor.

40. Membrii comitetelor de nominalizare și ai comisiilor electorale nu pot fi soț/soție, rude sau afini până la gradul IV inclusiv ai candidaților la funcțiile de membru al consiliului filialelor.”

Capitolul III punctele 44, 48, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 și 76 din același regulament prevăd că “44. Înființarea, dizolvarea, structura, mandatele, responsabilitățile, autoritatea și procedurile de funcționare ale Comitetului de nominalizare sunt stabilite în termenii de referință ai acestuia și aprobate de către Consiliul superior. Comitetul de nominalizare a candidaților pentru fiecare dintre funcțiile vacante care fac obiectul procesului electoral este format dintr-un număr impar de membri, de regulă din 3 membri. Membrii Comitetului de nominalizare au o bună reputație profesională și morală. Comitetul de nominalizare este responsabil cu punerea în aplicare a procesului de nominalizare elaborat de Consiliul superior.

48. Declarațiile de candidatură depuse pentru funcția de membru al Consiliului superior vor fi analizate de către Comitetul de nominalizare. Membrii Comitetului de nominalizare nu pot fi în același timp și candidați în alegeri. Comitetul de nominalizare se numește prin hotărâre a Consiliului superior, până la data stabilită în graficul de desfășurare a alegerilor.

49. Membrii titulari și supleanți ai Consiliului superior sunt aleși prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani, dintre membrii activi ai Corpului care și-au îndeplinit toate obligațiile profesionale față de Corp, și-au achitat integral cotizațiile profesionale la termenul scadent, au depus raportul de activitate pentru anii precedenți până la data de 28 februarie a anului curent, au obținut viza la data depunerii candidaturii, nu au fost sancționați, respectiv împotriva acestora nu s-a emis o hotărâre de sancționare, au o bună reputație profesională și morală și au fost propuși de Comitetul de nominalizare, în condițiile privind mandatul prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

51. Comitetul de nominalizare, în prima etapă, verifică, sub sancțiunea respingerii, depunerea în termen a candidaturii, precum și completitudinea și corectitudinea datelor completate. Candidaturile respinse nu vor intra în etapa de nominalizare.

53. Comitetul de nominalizare analizează candidaturile rămase în procesul de nominalizare după prima etapă sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a criteriilor de evaluare din declarația de candidatură, a sistemului de evaluare al Comitetului de nominalizare și întocmește un referat pentru fiecare candidat, în care este descris modul de îndeplinire a fiecărei condiții și fiecărui criteriu în parte.

54. Comitetul de nominalizare analizează, sub sancțiunea nenominalizării, îndeplinirea tuturor celor patru criterii din declarația de candidatură:

a) inexistența oricăror acțiuni care au lezat sau care au fost săvârșite cu intenția de a leza imaginea și interesele CECCAR;

b) îndeplinirea obligațiilor față de Corp la data scadentă prevăzută de reglementările Corpului, inclusiv obținerea vizei pentru anul în curs;

c) experiența managerială relevantă (funcții de conducere relevante deținute etc.);

d) activități desfășurate în interesul profesiei contabile (cursuri predate, propuneri de modificări legislative în interesul profesiei și al Corpului, activitatea în diferite comitete, grupuri de lucru ale Corpului, sprijin de orice natură, lucrări scrise, seminare organizate, activitatea în diferite structuri alese ale Corpului etc.) în ultimii 5 ani.

55. Comitetul de nominalizare are dreptul de a verifica toate informațiile disponibile pe care le consideră necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile.

56. Comitetul de nominalizare are dreptul de a convoca candidații la un interviu în vederea clarificării aspectelor vizate de sistemul de evaluare. În procesul de evaluare, Comitetul de nominalizare va avea în vedere:

- experiența profesională;
- cunoștințele și abilitățile tehnice, inclusiv cunoașterea reglementărilor profesiei și ale Corpului;

- contribuții aduse profesiei și CECCAR;
- capacitatea de a avea un impact semnificativ în activitatea Consiliului superior;
- capacitatea de a promova interesele profesiei și CECCAR la nivel național și internațional.

57. Totodată, Comitetul de nominalizare va avea în vedere și:

- egalitatea de gen;
- acoperirea regională;
- distribuția mandatelor în funcție de volumul activității profesionale desfășurate ca persoană independentă sau prin intermediul societăților.

58. Sunt validate pentru nominalizare candidaturile acceptate de minimum 2/3 din membrii Comitetului de nominalizare.

59. Comitetul de nominalizare face public pe site-ul CECCAR procesul-verbal al Comitetului de nominalizare, având ca anexă lista candidaților admiși în urma procesului de nominalizare, până la data stabilită în calendarul de desfășurare a alegerilor.

76. Membrii comitetelor de nominalizare și ai comisiilor electorale nu pot fi soț/soție, rude sau afini până la gradul IV inclusiv ai candidaților la funcțiile de membru al Consiliului superior.”

Punctul 79 din Capitolul IV al anexei 1 din același act administrativ statuează că “declarațiile de candidaturi se transmit, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire și conținut declarat, Consiliului superior sau consiliului filialei, după caz, până la data-limită stabilită de Consiliul superior. La nivelul Consiliului superior, respectiv al consiliului filialei, primirea și verificarea declarațiilor de candidatură, precum și întocmirea listei candidaților se fac de către Comitetul de nominalizare numit de Consiliul superior; membrii Comitetului de nominalizare nu pot fi în același timp și candidați în alegeri”.

Instanța reține că una dintre condițiile de valabilitate ale oricărui act administrativ este conformitatea acestuia cu legea.

Instanța constată că prevederile menționate din actul administrativ criticat pentru nelegalitate nu fac decât să pună în aplicare o dispoziție dintr-un act normativ cu forță superioară, în vigoare la momentul emiterii regulamentului atacat, astfel încât nu se poate reține nelegalitatea actului administrativ atacat pentru motivul neconformității acestuia cu prevederile legii și ale actelor normative cu forță juridică superioară.

Astfel, din moment ce legiuitorul a înțeles să reglementeze în mod expres posibilitatea ca pârâta să-și stabilească prin regulament propriu modalitatea de organizare și funcționare, edictând în acest sens dispoziția legală cuprinsă la art. 29 din O.G. nr. 65/1994, nu se poate reține că stabilirea în concret a regulilor de funcționare și organizare a pârâtei, prin emiteria unui act administrativ care cuprinde regulile de alegere a organelor de conducere proprii ale filialelor pârâtei, ar fi contrară actelor normative cu forță juridică superioară.

În acest sens, instanța constată că instituirea prin actul administrativ criticat pentru nelegalitate a unui comitet de nominalizare, cu rol în verificarea îndeplinirii condițiilor legale pentru ca o persoană să poată candida la funcția de președinte al unei filiale a pârâtei, nu este contrară prevederilor O.G. nr. 65/1994, ci reprezintă un caz concret de punere în aplicare a legii printr-un act administrativ, acesta din urmă fiind chiar scopul emiterii actelor administrative în general.

Faptul că legiuitorul a optat pentru a nu reglementa el însuși în cuprinsul O.G. nr. 65/1994 modalitatea de organizare și funcționare a pârâtei, lăsând în acest fel o marjă extrem de largă de apreciere pârâtei, reprezintă o chestiune de tehnică legislativă și o opțiune a legiuitorului care nu poate fi cenzurată pe calea acțiunii în contencios administrativ.

Nici faptul că prin 35 lit. (c) din O.G. nr. 65/1994 se prevede atribuția adunării generale a filialei de a alege membrii consiliului filialei Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați și cenzorii, nu este de natură a afecta legalitatea prevederilor menționate din actul administrativ criticat pentru nelegalitate.

Astfel, instanța constată că prin prevederile din anexa 1 a regulamentului indicat nu s-a modificat sau înlăturat în vreun fel această atribuție legală a adunării generale a filialei, stabilindu-se doar o procedură prealabilă desfășurării alegerilor propriu-zise, constând în verificarea condițiilor necesare a fi îndeplinite pentru depunerea candidaturii, de către un organism constituit în cadrul pârâtei, respectiv Comitetul de nominalizare.

Or, chiar dacă prin actele administrative emise de acest din urmă comitet se pot invalida candidaturile care nu îndeplinesc prevederile legale, acest fapt nu este de natură a înlătura, modifica sau restrânge atribuția adunării generale de a alege președintele filialei dintre persoanele care îndeplinesc condițiile legale și înțeleg să își depună candidatura.

Pe de altă parte, din înscrisul de la fila 190, vol. I din dosar rezultă că pârâta a avut avizele Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Justiției la adoptarea anexei 1 la regulamentul criticat pentru nelegalitate, astfel că nu se poate reține nelegalitatea actului administrativ criticat pentru nelegalitate nici prin prisma acestui motiv.

În plus, instanța reține că prevederile cuprinse la Capitolul III punctele 44, 48, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 și 76 din actul administrativ criticat pentru nelegalitate se referă la alegerile pentru Consiliul superior al Corpului și Comisia superioară de disciplină iar reclamantul a candidat pentru funcția de președinte de filială.

În aceste condiții, aceste dispoziții legale nu au legătură cu cauza, astfel încât excepția de nelegalitate invocată în legătură cu aceste prevederi este inadmisibilă și din acest punct de vedere, soluționarea cauzei pe fond nefiind în vreun fel influențată de legalitatea acestor din urmă prevederi.

Ținând seama de toate aceste considerente, instanța constată că prevederile Anexei 1 a Regulamentului de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. criticate pentru nelegalitate de către reclamant sunt legale, astfel încât va respinge ca neîntemeiată excepția de nelegalitate.

Analizând excepția de nelegalitate a art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, emise de pârât, instanța reține următoarele:

Conform prevederilor art. 29 din O.G. nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, forma în vigoare la data emiterii actului administrativ atacat, „organizarea și funcționarea Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Justiției.

(2) Orice modificare și/sau completare a regulamentului se fac/face în conformitate cu prevederile alin. (1)”.
X

Potrivit pct. 24 alin. (3) și pct. 67 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR “pentru asigurarea continuității, alegerea viitorului președinte se face cu un an înaintea expirării mandatului președintelui în funcție, fără ca perioada respectivă să influențeze durata mandatului noului președinte”.

Articolul 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, emise de pârât dispune în sensul că, “ Comisia de nominalizare analizează candidaturile primite sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de O.G. 65/1994, republicată cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, a criteriilor din declarația de candidatură și întocmește un referat pentru fiecare candidat în care este prezentat modul de îndeplinire a fiecărei condiții și criteriu luând în considerare și condițiile prevăzute la art. 4 lit. a-d”.

Așa cum s-a arătat anterior, din moment ce legiuitorul a înțeles să reglementeze în mod expres posibilitatea ca pârâta să-și stabilească prin regulament propriu modalitatea de organizare și funcționare, edictând în acest sens dispoziția legală cuprinsă la art. 29 din O.G. nr. 65/1994, nu se poate reține că stabilirea în concret a regulilor de funcționare și organizare a pârâtei, prin emiterea unui act administrativ care cuprinde regulile de alegere a organelor de conducere proprii ale filialelor pârâtei, ar fi contrară actelor normative cu forță juridică superioară.

De asemenea, faptul că legiuitorul a optat pentru a nu reglementa el însuși în cuprinsul O.G. nr. 65/1994 modalitatea de organizare și funcționare a pârâtei, lăsând în acest fel o marjă extrem de largă de apreciere pârâtei, reprezintă o chestiune de tehnică legislativă și o opțiune a legiuitorului care nu poate fi censurată pe calea acțiunii în contencios administrativ.

În aceste condiții, instanța constată că prin Anexa 1 la Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR se prevede că:

“14. Comitetul de nominalizare, în primă etapă, verifică, sub sancțiunea respingerii, depunerea în termen a candidaturii, precum și completitudinea și corectitudinea datelor completate. Candidaturile respinse nu vor intra în etapa de nominalizare, fiind menționate în procesul-verbal.

16. Comitetul de nominalizare analizează candidaturile rămase în procesul de nominalizare după prima etapă sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a criteriilor de evaluare din declarația de candidatură, a sistemului de evaluare al Comitetului de nominalizare și întocmește un referat pentru fiecare candidat, în care este descris modul de îndeplinire a fiecărei condiții și fiecărui criteriu în parte.

17. Comitetul de nominalizare analizează, sub sancțiunea nenominalizării, îndeplinirea tuturor celor 4 criterii din declarația de candidatură:

a) inexistența oricăror acțiuni care au lezat sau care au fost săvârșite cu intenția de a leza imaginea și interesele CECCAR;

b) îndeplinirea obligațiilor față de Corp la data scadentă prevăzută de reglementările Corpului, inclusiv obținerea vizei pentru anul în curs;

c) experiența managerială relevantă (funcții de conducere relevante deținute etc.);

d) activități desfășurate în interesul profesiei contabile (cursuri predate, propuneri de modificări legislative în interesul profesiei și al Corpului, activitatea în diferite comitete, grupuri de lucru ale Corpului, sprijin de orice natură, lucrări scrise, seminare organizate, activitatea în diferite structuri alese ale Corpului etc.) în ultimii 5 ani.

18. Comitetul de nominalizare are dreptul de a verifica toate informațiile disponibile pe care le consideră necesare și relevante pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile.

21. Sunt validate pentru nominalizare candidaturile acceptate de minimum 2/3 din membrii comitetului”.

Instanța constată că norma juridică ce a fost criticată pentru nelegalitate nu face altceva decât să reia dispozițiile cuprinse într-un act administrativ cu forță superioară, respectiv în Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, care la rândul lui a fost adoptat în temeiul unei dispoziții legale în vigoare.

Prin urmare, nu se poate reține că prin conținutul lor concret prevederile art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR ar deroga în vreun fel de la dispozițiile legii sau ale actelor administrative cu forță juridică superioară.

Pe de altă parte, chestiunea aducerii la cunoștință publică a actelor administrative, prin comunicare sau publicare, în funcție de natura juridică a actului administrativ, influențează momentul intrării în vigoare a actului administrative, însă nu este de natură a-i afecta legalitatea în sine.

Astfel, nu se poate reține critica de nelegalitate formulată de reclamant în sensul că în lipsa publicării actului administrativ a cărui nelegalitate se cere a se constata, acesta ar fi nelegal.

Pe de altă parte, Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R., emise de pârât au natura unui act administrativ individual, de vreme ce privește organizarea internă a unei autorități publice, respectiv a pârâtei, fiind adresată acesteia precum și unei categorii de destinatari determinați, respectiv membrii pârâtei.

Prin urmare, fiind vorba despre un act administrativ individual, nu se poate reține argumentul reclamantului în sensul că acest act administrativ ar fi trebuit să fie publicat în Monitorul Oficial.

Pe de altă parte, conform art. 44 din O.G. nr. 65/1994 "Hotărârile și deciziile de interes general adoptate de Consiliul superior, Biroul permanent și Conferința națională se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la adoptare.

(2) Nepublicarea hotărârilor și deciziilor în condițiile prevăzute la alin. (1) face ca acestea să nu fie opozabile membrilor Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România sau altor persoane fizice și juridice.

(3) Prin Regulamentul de organizare și funcționare se stabilește care sunt hotărârile și deciziile de interes general".

Din interpretarea sistematică a acestor prevederi legale rezultă că legiuitorul a lăsat posibilitatea părâtei de a reglementa prin regulamentul propriu de organizare și funcționare categoriile de hotărâri pe care le consideră de interes general, caz în care se impune publicarea acestora în Monitorul Oficial, indiferent de natura lor juridică.

În exercitarea acestei atribuții, prin Regulamentul de organizare și funcționare al părâtei s-a statuat, la art. 147 alin. (3), că "sunt hotărâri și decizii de interes general cele care se referă la:

- Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și toate modificările și completările la acesta;

- Codul etic național al profesioniștilor contabili din România și toate modificările și completările la acesta;

- Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină de pe lângă consiliile filialelor și Consiliul superior al Corpului și toate modificările și completările la acesta;

- Tabloul Corpului și modificările la acesta;

- accesul la profesie: examenele de admitere la stagiul; efectuarea stagiului și organizarea examenului de aptitudini;

- auditul calității serviciilor profesionale executate de membrii Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România;

- alte hotărâri și decizii clasificate de organele emitente ca fiind de interes general".

Instanța constată că actul administrativ a cărui nelegalitate se cere a se constata nu intră în niciuna din categoriile enumerate de textul din regulament ca fiind de interes general, nefiind prevăzut nici în cuprinsul actului administrativ criticat că acesta ar fi clasificat de organul emitent ca fiind de interes general.

În aceste condiții, nici din această perspectivă nu se poate reține că ar fi existat obligația de publicare în Monitorul Oficial al actului administrativ atacat.

Prin urmare, instanța constată că prevederile art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR criticate pentru nelegalitate de către reclamant sunt legale, astfel încât va respinge ca neîntemeiată excepția de nelegalitate.

Analizând fondul pretențiilor reclamantului, respectiv legalitatea și temeinicia procesului verbal privind analizarea declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024 nr. 1263/10.02.2019, instanța reține următoarele:

Pentru a fi valid, orice act administrativ trebuie să fie adoptat de o autoritate publică competentă, cu respectarea formei și procedurii prevăzute de lege și să fie în conformitate cu conținutul legii.

În speță, instanța constată că prin acțiunea formulată reclamantul a contestat competența și capacitatea autorității publice emitente de a adopta actul administrativ atacat.

În ceea ce privește capacitatea administrativă, instanța reține că această noțiune juridică exprimă posibilitatea unei autorități publice de a emite acte administrative.

În speță, părâta, prin Comitetul de nominalizare, are capacitate administrativă, dovadă fiind tocmai faptul că a emis un act administrativ, respectiv procesul verbal contestat.

Referitor la competența comitetului de nominalizare, instanța, având în vedere dispozițiile legale cuprinse în O.G. nr. 65/1994 precum și cele din Regulamentul de organizare și funcționare al părâtei și prevederea cuprinsă la art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și

funcționare al CECCAR constată că prin dispoziția cuprinsă la art. 29 din O.G. nr. 65/1994 i s-a dat părâtei competența de a-și adopta regulamentul de organizare și funcționare propriu.

În temeiul acestei dispoziții legale, pârâta a adoptat, în executarea legii, acte administrative, respectiv Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R. și Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al C.E.C.C.A.R. prin care s-a prevăzut în mod expres competența Comitetului de nominalizare de a emite procese verbale, ca acte administrative prin care se validează sau invalidează candidaturile depuse pentru ocuparea funcției de președinte de filială, ca urmare a îndeplinirii condițiilor legale pentru depunerea candidaturii.

Or, exercitându-și această atribuție în legătură cu candidatura depusă de reclamant, Comitetul de nominalizare din cadrul pârâtei nu și-a încălcat în vreun fel competența, astfel că nu se poate reține acest motiv de nulitate invocat de reclamant.

Pe de altă parte, instanța constată că potrivit art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, „dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte”.

Din interpretarea acestui text de lege rezultă că prevederile dreptului comun sunt aplicabile în materia contenciosului administrativ numai în măsura în care sunt compatibile cu specificul raporturilor de drept administrativ.

Sub acest aspect, instanța constată că sancțiunea considerării ca nescrise a unor clauze nu este o sancțiune incidentă în materia dreptului administrativ, unde există doar sancțiunea inexistenței și sancțiunea nulității în cazul încălcării condițiilor legale pentru emiterea actelor administrative.

Pe de altă parte, prevederile art. 218 alin. (3) Cod civil, invocate de reclamant în susținerea nelegalității actului administrativ nu sunt în măsură să fundamenteze o astfel de nelegalitate.

Astfel, din chiar cuprinsul textului legal invocate de reclamant rezultă că legiuitorul a intenționat să limiteze posibilitatea persoanelor juridice de a-și extinde competența prin acte juridice proprii, dincolo de prevederile exprese ale legii. Per a contrario, atunci când chiar legiuitorul este cel care a reglementat posibilitatea unei autorități publice de a-și reglementa prin regulament propriu organizarea și funcționarea, un astfel de regulament, și implicit actele juridice emise în temeiul lui, nu sunt nelegale, fiind emise tocmai în executarea legii.

Prin urmare, nu este întemeiat nici acest motiv de nelegalitate invocat de reclamant.

În legătură cu motivarea procesului verbal contestat, instanța constată că în cuprinsul acestuia se face trimitere la referatul nr. 1233/09.02.2018 care conține motivele în extenso ale soluției de invalidare a candidaturii reclamantului.

Or, ținând seama, pe de o parte, că actul administrativ poate fi motivat și printr-un alt act juridic și pe de altă parte că raportat la motivele cuprinse în cadrul referatului menționat se poate asigura controlul jurisdicțional raportat la motivele emiterii actului administrativ, nu se poate reține critica de nelegalitate privind nemotivarea actului administrativ atacat.

Mai mult, instanța constată că potrivit art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, emise de pârât dispune în sensul că, “Comisia de nominalizare analizează candidaturile primite sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute de O.G. 65/1994, republicată cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, a criteriilor din declarația de candidatură și întocmește un referat pentru fiecare candidat în care este prezentat modul de îndeplinire a fiecărei condiții și criteriu luând în considerare și condițiile prevăzute la art. 4 lit. a-d”.

Articolul 24 din același act administrativ statuează că, “comisia de nominalizare face publică pe site-ul filialei CECCAR, procesul verbal al comisiei având ca anexe lista candidaților admiși până la data de 10 februarie”.

Din interpretarea acestor norme juridice rezultă că printr-un act administrativ cu forță juridică superioară, care nu a fost desființat, s-a stabilit că referatul întocmit de

Comitetul/Comisia de nominalizare este cel care cuprinde motivele care au stat la baza deciziei de validare sau de invalidare a unei candidaturi iar prin procesul verbal, se aduce numai la cunoștință publică rezultatul verificării, acesta din urmă fiind însă actul administrativ supus controlului de legalitate și temeinicie pe calea contestației administrative.

Pe de altă parte, instanța constată că reclamantul nu a invocat motive de netemeinicie a actului administrativ atacat, contestând numai legalitatea acestuia, fără a invoca critici legate de modul concret de apreciere a îndeplinirii condițiilor de depunere a candidaturii sale.

Prin urmare, constatând că actul administrativ atacat este legal și temeinic, toate criticile de nelegalitate invocate de reclamant fiind nefondate, instanța va respinge ca nefondată acțiunea.

Având în vedere că pârâta a solicitat obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, ținând seama de complexitatea medie a cauzei, de numărul de termene de judecată și de munca concret prestată de avocații pârâtei, plecând de la premisa că partea are libertatea de a-și angaja unul sau mai mulți avocați fără ca exercitarea unei astfel de libertăți să poată atrage sporirea artificială a cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 451 alin. 2 C.proc.civ., instanța va reduce cuantumul cheltuielilor de judecată la suma de 5000 lei, apreciind că un astfel de cuantum al cheltuielilor de judecată constând în onorarii avocațiale pentru ambii avocați este îndestulător.

Prin urmare, instanța îl va obliga pe reclamant la plata în favoarea pârâtei a sumei de 5000 lei reprezentând onorariu avocațial parțial, dovedit cu facturi fiscale și extrase de cont (filele 39-41, 49-50 vol. II).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a procesului verbal privind analizarea declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024 nr. 1263/10.02.2019, invocată din oficiu.

Respinge ca inadmisibilă excepția de nelegalitate a procesului verbal privind analizarea declarațiilor de candidatură la funcția de președinte al Consiliului filialei CECCAR Bihor, mandatul 2020-2024 nr. 1263/10.02.2019 invocată de reclamant.

Admite excepția inadmisibilității petiției privind anularea Hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârât.

Respinge ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea Hotărârii nr. 19/509 din 19.02.2019 emisă de pârât.

Respinge ca nefondată excepția de nelegalitate a Anexei 1 a Regulamentului de organizare și funcționare a C.E.C.C.A.R. invocată de reclamant.

Respinge ca nefondată excepția de nelegalitate a art. 22 din Măsurile nr. 56/2009 pentru punerea în aplicare a prevederilor pct. 24 alin. 3 și pct. 67 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CECCAR, emise de pârât, invocată de reclamant.

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de către reclamantul _____ având CNP _____ și domiciliul în Oradea, str. _____ jud. Bihor în contradictoriu cu pârâtul Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, având C.I.F. RO7426179 și sediul în București, Intrarea Pielari nr. 1, sector 4.

Obligă pe reclamant la plata în favoarea pârâtului a sumei de 5000 lei reprezentând cheltuieli de judecată parțiale.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recursul urmând a fi depus la Curtea de Apel Oradea.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei, azi, 10 iunie 2020.

Președinte,

CONFORM CU ORIGINALUL Grefier,

CONFORM CU ORIGINALUL

Red.sent. - - 11.06.2020

Tehnored D.N. - 4 exemplare - 11.06.2020

Emis/exped - 2 com.- 11.06.2020:

1. reclamantul - Oradea, str.
2. pârâtul Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România - București,
Intrarea Pielari nr. 1, sector 4